

TeipTeknologi as v/ Henry Østhassel
Mindejordet 20
4560 Vanse

Odessa den 15. mars 2009

VITNE ERKLÆRING

I forbindelse med din rettssak som sikkert ender i Høyesterett vil jeg komme med denne skriftelige forklaring dere kan kryssskjekke med alle personene jeg nevner.

I 2002 var jeg bosatt i Mandal og drev selskapet Smart Messaging Systems AS. I 2002 begynte jeg å utvikle ett system for meldingshåndtering basert på SMS. Jeg innså at det ville medgå minst to års utviklingstid, og dette kostet penger jeg ikke hadde.

I forbindelse med finansiering av utviklingen av prosjektet høsten 2002 kontaktet jeg min bankforbindelse Sparebanken Sør. Vi så på en rekke ulike modeller for å få prosjektet finansiert, en av dem var en ordning de nylig hadde hørt om kalt Skattefunn. De kjente ikke nok til ordningen, og rådet meg til å kontakte SND.

Jeg kontakt SND i Oslo, (høsten 2002) og ble henvist til en kontorsjef i Agder SND, Lasse Leirfall. Kort tid etter kom han til mitt kontor i Mandal, og jeg forklarte ham om prosjektet og de finansielle utfordringene omkring dette. Han forklarte meg at Skattefunn ordningen, som nylig var lansert, var som skreddersydd for meg fordi jeg rett og slett kunne få finansiert prosjektet ved å bli betalt for min ulønnede egeninnsats, ved siden av at jeg kunne føre opp de øvrige kostnadene forbundet med prosjektet.

Jeg ble fortalt at det fantastiske nye med Skattefunn ordningen var at gründere kunne bli betalt for deres ulønnede egeninnsats etter spesielle satser, og så bli utbetalt pengene kontant dersom man ikke var i skatteposisjon, og slik kunne ubemidlede gründere langt på vei finansiere prosjektene sine.

Oppildet av dette, utarbeidet jeg en søknad på websidene til SND som i første omgang ble avvist. Jeg omformulerte søknaden og sendte den på nytt, men fikk nytt avslag. Etter flere slike runder ringte jeg Lasse Leierfall for å høre hva jeg gjorde galt. Han rådet meg til å kontakte konsulent Carl Erik Qvist ved Etablerersenteret (EVA Senteret) i Kristiansand. Gjennom Etablerersenter Vest-Agder (EVA) er alle aktiviteter knyttet til etablererhjelp i Vest-Agder samt kommunene Lillesand, Birkenes og Iveland i Aust-Agder samlet under ett "tak" på EVA-senter.

Vi gikk igjennom søknaden, og han endret bare på noen formuleringer, og etter få dager var søknaden godkjent for 2002 og 2003. Prosjektet var det samme, det var utrolig nok formuleringene som var det vesentlige. Konsulenten fra EVA Senteret var heller ikke i tvil om ordningen med ulønnet egeninnsats, det ble jo tatt med som den aller vesentligste del av søknaden. Konsulenten påtok seg oppdraget gjennom sitt eget selskap, og jeg betalte ham rundt kr. 11.000,- for tjenesten.

Sent på høsten 2002 la jeg fram godkjenningen som en del av min lånesøknad ovenfor Sparebanken Sør i Mandal. Sammen med daværende kontorsjef Einar Bue og min rådgiver i

banken Øystein Flåt tok vi kontakt med SND for å kontrollere at jeg faktisk ville bli utbetalt slik budsjetter og planer tilsa. Dette ble bekreftet av SND i Oslo. På bakgrunn av dette innvilget banken lånet som skulle få prosjektet realisert. Min revisor fulgte også med i hele denne prosessen og var også av den klare oppfatning at vi kunne føre opp ulønnet egeninnsats i prosjektregnskapet. Med de lånte midlene jeg fikk på grunnlag av Skattefunngodkjenningen, akselererte jeg utviklingen av prosjektet utover 2003.

Så skjedde det fatale. I forbindelse med selvangivelsen for 2002 høsten 2003 ringte min revisor Anita Solås ved revisjonsselskapet PriceWaterhouseCoopers avdeling i Mandal. Hun fortalte meg at det var kommet ett internt notat i revisjonsselskapet som fortalte at reglene for ulønnet egeninnsats var blitt endret. Dette ville bety at jeg allikevel ikke ville få betaling for ulønnet egeninnsats. Sjukkmeldingen kan best beskrives som et lammende sjokk, jeg hadde allerede lånt mye penger på Skattefunn godkjenningen og informasjonen om ulønnet egeninnsats, lån jeg ellers aldri ville tatt opp for å drive frem prosjektet. I begynnelsen var det vanskelig å tro at offentlige tjenestemenn/kvinner og etater først kunne presentere en ordning, for senere å gå tilbake på dette etter at brukerne hadde innrette seg og påtatt seg store økonomiske forpliktelser på grunnlag informasjonen de ga.

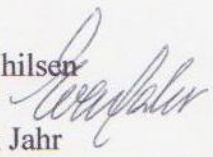
Jeg tok selvsagt kontakt med SND, og fikk bare kjølig beskjed om at reglene var "blitt presisert", slik at ulønnet egeninnsats ikke lenger kunne medregnes. Formuleringen de brukte forundret meg. I følge web siden www.skattefunnfadesen.no ble Norges Forsakningsråd klar over at vi ikke kunne føre opp ulønnet egeninnsats allerede den 20. desember 2002. Hadde bare forvaltningen umaket seg med å informere meg umiddelbart, kunne de økonomiske skadene vært begrenset, men ingen informerte meg om noe som helst slik at jeg led betydelige tap.

Forutsetningene banken hadde lagt til grunn var brutt, og banken ville derfor ikke strekke seg lenger. Resultatet ble at prosjektet stanset opp og ikke lot seg fullføre og kunden trakk seg. Jeg hadde pådratt meg store omkostninger på bakgrunn av løftene om den ulønnede egeninnsatsen, og ble sittende tilbake med stor personlig gjeld, skjegget i postkassa og et ødelagt prosjekt.

I kjølvannet av dette ulykksalige Skattefunn rotet har jeg fra midten av 2004 slitt med dårlig økonomi, huset mitt ble solgt og jeg ble skilt.

Jeg vil til slutt presisere at jeg aldri hadde gått inn på Skattefunn hadde det ikke vært for løftene om ulønnet egeninnsats.

Med hilsen

Even Jahr

For tiden bosatt i Ukraina
Akademika Korolova 51, leilighet 47
64086 Odessa
Ukraina

Telefonnummer +3 806 751 40304
Email evenjahr@gmail.com